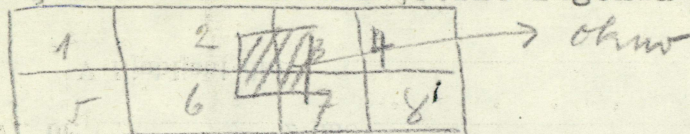

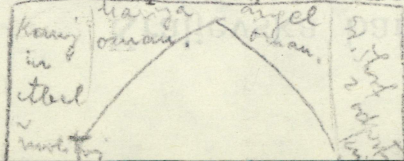
Na južni steni notranjščine legenda sv. Jurija

1. sv. Jurij zvezan pred kraljem sedečim na gotskem tronu
2. sv. Jurij nag obešen na zelene "gavge" bičan s kolom.
3. sv. Jurij v ječi pred njo Jezus s svetovno oblo, ki ga tolaži(?) to smislu! kaj je na cinastem stolpu je nejasno, ker je uničeno.
4. sv. Mihael (poznejša slikarija) rdeča slikarija
5. sv. Jurij in devica pred uničeno desno polovico slike, zaroka(?)
5. sv. Jurij rešuje devico
7. leva polovica uničena, vidi se spodnji del ~~človeka~~ v okrvavljeni srajci in neke razkoračene figure na desni Jurij z k molitvo sklenjenimi rokami in druga figura z lašk pepic v razgovoru z njim.
8. ~~bg~~ ~~lav~~ ~~ljenje~~ sv. Jurija.

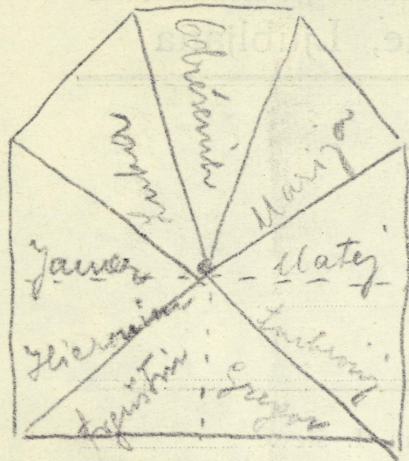
Na vsh. steni od iste roke kot legenda. Na levo od vrat Oljska gora (speč apostol) na desno moritev nedolžnih otrok, zgoraj nerazločen prizor ohranjen samo v spodnjem delu.

Slavolok: poznejše roke, slabše, shematično, verjetno še 15. stol.

slavoloku doprsne podobe 12 apostolov.

Na slavoloku znotraj angela, ki razpro
stirata Veronikin prt. Na južni steni

po oknu uničena poslednja sodba

Kristus

angel z dušo

angel z dušo

nebesa

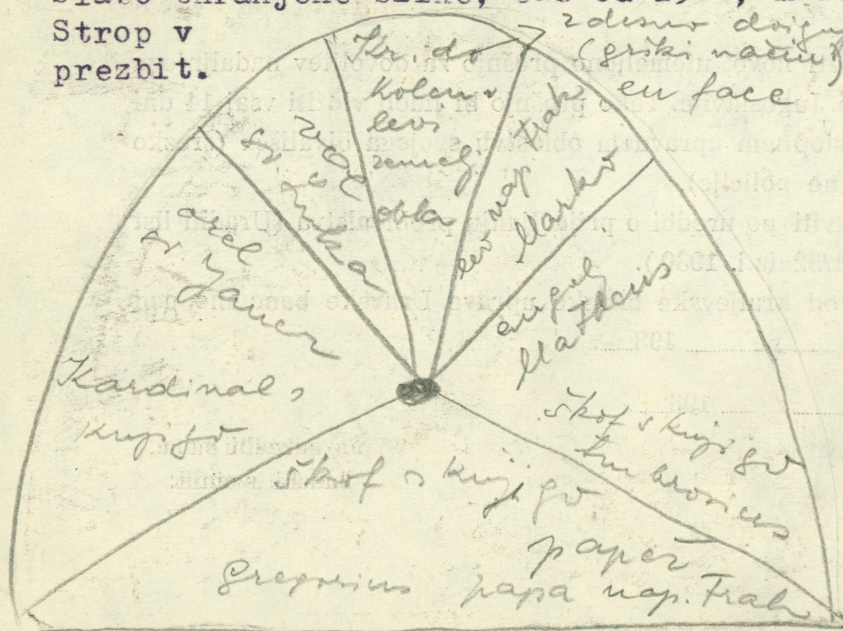
pekel

Na sev.steni samo križanje. Odrešenik samo do kolen. Vse drugo pokriva patinirana ornamentika

Stele, LIV, 12.7.1935, str.37'-39'

Poslikano. Cel prezbiterij, slavolok, juž.stena, in fragmentalno juž.stena Slabo ohranjene slike, čas ca 1500, malo prej mogoče.

Strop v prezbit.

Šilasto polje na sev.steni: Kr. na k križu od 2 grup obdan, križ komponi- ran v diagonali, viden od desne. Na levi skupina 4 ljudi, komponiranih s skoro v piramidi, v ospredju M.božja ki se je zgrudila. Na desni; zelo ne- jasno Longinus v beli vijaski obleki Sulico v levi in čez ramo, desno s stegnjenim kazalcem dvignjeno. Na glavi kapo kot Abel na Visokem, obr- njen k dvema, ki za njim stojita v dolgih plaščih - farizeja. Obrazi se zde nekoliko karikirani.

Barve: purpur ali zelo temnordeča, rdeča, bela, zelena, sinja, rumena.

Obleka Madone patronirana, Spodaj okoli in okoli slikana preproga.

Mnogobarven pas loči to od slik patroniranih s križci.

Za oltarejm spodaj(sokel) ostanki ornamentalne slikarije(stiliesirte Ranken)

V laibungah oken tudi. Rob oken Zinnenmuster.

Juž.stena: Poslednja sodba. Srednji del uničen po oknu. Na doknom se vidi še del Kr. glave s Kreuznimbom, na desni ročaj meča, ki mu izhaja iz ust, na levi cvet in par listov lilije. Ob oknu na vsaki strani pod njim po en angel, ki trobi navdol leteč. Na levi nebeška vrata, visoka primit. arhitektura, lila barve in del obzidja. Spredaj angel ravno na vhodu, kažoč s ~~xxprester~~ prstom.

Na desni ostanek peklenskega žrela.

Slavolok znotraj: 2 angela, ki na vrhu držita razprt Veronikin prt s Kr. glavo V salvoloku v prostorih, ki so zaključeni z lokom zgoraj, doprsne podobe 12 apostolov. Spodaj rankenornament.

Slavolok zunaj: zgoraj doprsna na levi M.božja, klečeča. Patronirana bela obleka, moleča. Nad njo golob, rumeni lasje. Sorodna z Vrhom. Na desni angel z gesto govorjenja in napisni trak: Ave maria gratia plena.

Na l.od slavoloka združena na eni sliki Kajn in Abel, slabo se le še pozna.

Eden na levi, klečeč na levem kolenu, v beli obleki. Hudič na vratu, v rokah snop žita, drugi klečeč v rumeni obleki, v rokah belo jagnje, za njim angelj z gesto predstavljanja?

Drugo vse nejasno.

Na desni strani: škof v ornatu, stoječ, čita iz knjige v levi, x desn o oprto na pastirsko palico.

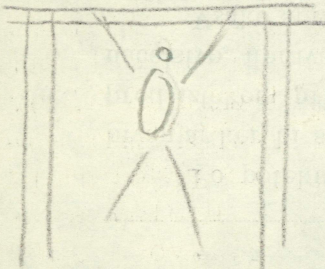
Juž.stena: Bordura večbarvna s križci patroniranimi. Loči 4 olgata polja, 2 vrsti po 4 slike. Spodaj bordura, stiliziran rankenornament na večbarvnem dnu. Pod tem bordura iz zinnenornamenta in pod tem ranke stilizirane.

1. slika zgoraj: na desni v tronu z naslonjalom sedeč kralj v rdeči obleki s kožuhovinastim ovratnikom. Paralelno v prostor postavljen. Zadaaj rdeč zastor, pred njim na levi 2 rablja, vlečeta sv. Jurija z zvezanimi rokami v beli

obleki, špičasti čevlji, velik križ (na prsih), dolgi rumeni lasje.†rostro preprost , nejasen.

2. pod to: na l.del poslopja z velikim oknom, pri katerem kukata ven 2 glavi, s kronami in skle njene dvignjene roke, poleg tega še nižje poslopje.†red gradom kleči sv.†arjeta v rdeči obleki, krona na glavi.Pred njo mori sv. Jurij z mečem zelenega zmaja, na levi grič.Trecentistične obleke.

3.slika zgoraj: na vislicah obešen za roke nag sv. Jurij. †azgiban rabelj ga bije s kolom. †el slike pokončan po oknu.

4. spodaj: vidi se visok portal na desni.†red njim z gesto govorjenja stoječ kot gori oblečen sv. Jurij.Za njim Marjeta z dvignjenimi rokami. Kaj v portalu je podrto po oknu.

5. zgoraj: oslopje s cinami, na l.spredaj Kr.(Kreuznimb) stoječ, bos, v temnovišnjevi obleki(halji), desno dvignjeno, v levi zemeljsko oblo.Del podrt.

6. spodaj: na desni sv. Jurij, moleč, stoječ.Spredaj ena glava in noge več ljudi.

7. †red portalom z gotskimi okni na sredi slika sv. Mihaela kot angelja v železni opravi, rdeč plašč.V desni dvignjen meč, v levi tentnico. V eni skodelici se vidi naga ~~lexia~~ duša z dvignjenimi rokami.

8. spodaj: na desni pred rdeim zastorom sedeč kralj s krono, kožuhovinast ovratnik, rdeča obleka, tron. Gori je imel kapo kot Abel. Kazalec desne roke stegnjen v povelje. Na levi pred njim je ravno odsekal rabelj Juriju glavo, ki se je zvalila k nogam kralja. Za sv. Jurija stiliz. grič.

Zah.stena: juž. od vrat. Samo ena oseba z nimbom, bradata na tleh ležeča in speča.Oljska gora?

Sev. od vrat: 2 dela.†goraj samo spodnji del 2 oseb.Ena obleka se nabira na tleh kot na Vrhu,

Spodaj moritev nedolžnih otrok.Spredaj padla na tla mati, ki si puli lase.Zelena obleka,spačen obraz, boelka na tleh nagubana kot na Vrhu.

2 rablja, vsak na eni strani od nje morita po enega otroka.†etnica 159l.

Modelacija z barvo, obrazi dobro modelirani, kontura igra veliko vlogo.
Strop modern.

1531 na št.2. Št.4. 1634, 1597, 1604, št.6 1592.

Pri vratih slika št.7 8 in 5 pozneje dopolnejna. Prvotno pri št.8. levi ogel s
klečečim sv. Jurijem, razen sklenjenih rok. Rabelj razen rok in polovice te-
lesa po dolgem, nov. Aralj ves.

Št. 7 cela nova. Vse v rdeči barvi, ki je deloma rumena. Omet nekoliko bolj
grob, strogo se drži prejšnje kompozicije pri št.5, samo desni zgornji ogel
Eisarsko. Ista roka: Kajin in Abel.

Pozneje tudi ostali. Slavolok pa ves istočasen. Če istočasno je z dopolni-
lom pri vratih?

Prezbiterij in slavolok istočasno. Istočasno tudi juž. stena. Bržkone druga roka
kot juž. in zah. stena in nekoliko pozneje. Dopolnilo istočano s prezbiterijem.

Stele, CVII, 31.7.1912, str.16-24.

Die kleine theilweise gotische Kirchlein auf dem Burghügel Sonnegg, eine Filiale
der Pfarre Brunndorf, etwa zwei Stunden südlich von Laibach, wenn auch klein,
ist jedoch wegen des gut erhaltenen Chores nennenswerth. Es steht an der Stelle
einer römischen, fast bestimmt auch auf einer prähistorischen Ansiedlung.
Valvasor (VIII.750) schreibt: "Man findet allhie überall viel alten Schutt und
Verfallnisse in der Erde als Anzeigen, dass vormals allhie eine Stadt gestanden.
Diese zeigt sich noch gegenwärtig. Die römische Niederlauung musste sehr be-
deutend gewesen sein. Die vielen hier in Brunndorf wie in der Umgebung gefundenen
und eingemauerten römischen Inschriftsteine, wie in der Pfarrkirche zu Straho-
mer, Schloss Sonnegg etc. beweisen dies genügend. Welchen Namen diese Ansied-
lung damals hatte, wird wohl Geheimnis bleiben. Die Annahme Professor Müll-
ners hier sei die uralte, nach der Jasons - Sage von den Argonauten gegrün-
dete Emona gestanden, braucht noch besserer Beweise. Im Jahre 1875 hat man in
der Nähe von Brunndorf Pfahlbauten entdeckt. Jedenfalls haben sich die Einwoh-
ner derselben, nachdem sie ihre Wasseransiedlung verlassen haben, zuerst auf

dem nahen Sonnegg angesiedelt.

Was die Geschichte der Kirche angeht, so ist zu erwähnen, dass Valvasor (VIII. p. 750) dieselbe unter den Filialen von Ig (1689) aufzählt, ferner, dass der Besitzer des nahen Schlosses Sonnegg, Wolfgang Freiherr von Schnitzenbaum evangelischer Confession, dieselbe völlig ausgeplündert und die Glocken samt Schlaguhr dem Schlosse zugeeignet hat. Der Schallknecht desselben hat die Statue des Kirchenpatrones auf dem Herdfeuer verbrannt, worauf ein Feuersbrand entstanden war und das Schloss abbrannte. Die Kirche ist sodann vom Laibacher Bischof Thomas Chren am 6. November 1614 wieder geweiht worden. Die Kirche steht am nordöstlichen Rande des Burghügels., mit dem Presbyterium gegen Südosten gewendet und enthält nebst dem spät-gotischen Chöre einen 5.50 m langen, 4.20 m breiten, früher mit einer Holzdecke, jetzt mit einem sehr flachen Segmentgewölbe bedeckten Schiffe samt vorgebauten viereckigen auf den Schiffsmauer und dreien auf Quadersteinsäulen sich stützenden Rundbögen ruhenden Thürme, welcher in der Glockenstube jederseits ein breites rundbogiges aus dem früher einfach gekuppeltes hervorstehendes Schallfenster, ein modernes Dachgesimse und barockes Blechdach zeigt. Das Schiff besitzt jederseits ein kleines viereckiges Fenster. Der Triumphbogen ist 2.60 m breit, spitzbogig und beiderseits abgeschrägt. Die Thür viereckig, der Chor gut erhalten, 3.05 m lang, und 3 m breit, besteht aus einem Travee und ist mit drei Seiten des Octogons geschlossen. In jeder Schlusswand findet sich je ein 1.15 m hohes und nur 0.18 m breites, nach beiden Seiten abgeschrägtes Spitzbogenfenster ohne Masswerk. Die sechs auf hübsch profilirten Consolen ruhenden mit Schräge und Honlkehle versehenen Rippen vereinigen sich in einem glatten runden Schlusssteine. Die Kappen sind spitzbogig. Das ehemals spitzbogige Fenster an der Epistel-Seite ist rundbogig, umgestaltet.. An der Epistel-Seite ist vor dem Triumphbogen eine Altarmensa ohne Aufbau, als Stufe dient ein nur nur Hälfte sichtbarer römischer Inschriftstein. Das Innere des Chores war mit Fresken geschmückt, jetzt sind dieselben über-

tüncht. Wo die Tünche abgefallen ist, sieht man Farbenspuren. Nach diesen zu urtheilen dürften die Gemälde unter der Weissung noch wohl erhalten sein. Der Altaraufbau ist aus Holz, reich und geschmackvoll geschnitzt, wenn auch barock. Die drei Holzstatuen sind eine hübsche Arbeit.

MDZK: št. 21, 1. 1895, str. 58-59: Notizen von Črno-

N.F.

logar.

Slika: Fig. 28 tloris cerkve.

Die St. Georg Kirche ist im Innern mit Ausnahme der rechten Langsseite theils noch alt übertüncht, theils neu übermalt. Unter der Tünche findet sich alte Wandmalerei. Die Malerei auf der rechten Wandfläche könnte dem 15. Jahrh. entstammen. Eine eingekratzte alte Aufschrift trägt die Jahreszahl 1490. Die Wand ist in acht Bildfelder eingetheilt, aber leider durch ein neu durchbrochenes Fenster in der Bemalung schwer geschädigt. Wir erkennen meist Darstellungen aus der St. Georgs Legende: St. Georg mit einem schwarzen Mönch betend, St. Georg mit Ritter - Ordens Leide (rothes Kreuz auf weiss) gesesselt vor einem Richter stehend, Schergen, St. Georg am Kreuze, darunter betende Personen Adam und Eva vertrieben aus dem Paradiese, St. Georg tötet den Drachen, dabei eine kniende Jungfrau, St. Georg mit der geretteten Jungfrau, St. Georg umgeben von Kriegen, St. Georg huldigt sammt seinem Gefolge einem Gekrönten. Es ist kein Zweifel dass auch die Rückwand der Kirche in ähnlicher Weise bemalt war, ebenso der Scheidebogen. Das kleine Presbyterium sowie die wohl erhaltenen Gewölbe scheinen nur im ornamentaler Weise bemalt gewesen zu sein. Der damalige Maler muss den Köpfen nach zu schliessen, ein tüchtiger Künstler gewesen sein. MDZK: št. 25. 1. 1899, str. 36, Notizen ~~xxxxx~~

N.F.

Die Fresken in der St. Georgenkirche zu Sonneg bei Igg stammen aus Anfang oder Mitte des 15. Jahrh., sind aus der Legende des heil. Georg geschöpft und künstlerisch werthvoll. Die von der C.C. angestrebte gänzliche Blosslegung und Restaurierung dieser Fresken lässt sich mangels verfügbarer Mittel nicht durchführen.

Der Conservator hat mit dem Maler Sternen die Malereien an der Süd- und Westwand des Schiffes untersucht. Sie sind sehr gefährdet und drohen herabzufallen. Sicherung und pietätvolle Wiederherstellung seien unbedingt notwendig. Die C.C. beschliesst neuerliche Versuche zu machen, um wenigstens diesen Theil der Arbeiten zur Ausführung zu bringen.

MDZK: št.III.F.I., 1.1902, str.2_, Sitzungsberichte, von
Črnologar.

Sv. Jurij nad Studencem na Grajskem vrhu je podružnica izžanske fare; dolga je 8.80 m, širaka 4.20m. Gotski prezbitერიj, obrnjen proti severavzhodu, ima po ene pole in je zaključen s tremi 1.10m širokimi stranskimi okenkoma. Dolg je 3.45 m, širok 3m, ter je z 2.60 m širokim, na obe plati posnetim šilastim slavelkom ločen od ladje. Zunaj ima prezbitერიj podstav s poprečko, namesto zidca pa je, kakor pri ladji, četrt žleba. V treh straneh završka je po ene v svetlebi 1,15 m visoke, a le 0.18m široke, na ven in notri na 0.45m razširjene šilaste okna brez krogovičja. Enako okna v jugovzhodni steni je nekoliko predelane. Šestera rebra gotskega sveda se iz kanna rezana ter imajo samo poprečko in širok žleb. Združijo se v okroglen, gladken sklepniku, slone pa na okusno profiliranih konzolah. Vidi se, kjer je belež odstopil, sled barv. Prezbitერიj je bil torej slikan. Ladja je 4.80m dolga in 4.20 m širaka. Svedena je z zelo ravni segmentnim svedom. Zunaj se vidi, da sta bili vsaj zadnji dve tretjini ladje šele pozneje prizidani. Na vsaki strani je po sredi ene, v svetlebi 0.40m široke in 0.84m visoke četverokotne okna. Na listni strani je v ladijapoleg slaveleka 0.65m široka in 0.80m dolga zidana menza brez nastavka, kot stopnica pred njo je edlenek rimskega napisnega kanna. Edina vrata na pročelju pod zvonikom so 1.85m visoka in 0.96m široka, četverokotna s karnitnim podbojem. Četverokotni zvonik sloni na pročelni steni in treh polkrožnih zidanih lokih opirajočih se na dva po 0.81m široka četverokotna slepa in dva pelslepa iz rezanega kanna. Zvonik ima na vsaki strani po ene polkrožno zaključene lino, pre-

filiran zidec in baročne pločevinaste strehe. Edini oltar sv. Jurija je lesen, lepo rezljan v baročnem slogu. Podobe sv. Jurija, sv. Katerina ev. in še enega svetnika so zelo dobre dele, verjetno iz 17. stol. Menza je zidana, plošča njena in stopnica pod njo kamenita.

K. Črnelegar: Mali zapiski., IMK IV., 1894, str. 166, 167

Vse razkrito, deloma pokrit še zvonik. Zvonik spod lopa na treh solidnih kamnitih slopih, polkrožni loki. Ladja popolnoma podrta južna stena, severna še stoji. Gradnja iz ~~kamnjene~~ lomljenca v vodoravnih legah, mešano z opečnimi odlomki. Slavolok je podrť, obok prezbiterija še stoji iz lehnjaka, rebra in sklepnik iz peščenca. Konzole geometrične. V zaključni steni troje ozkih šilastih zaključenih oken brez krogovičja. V ladji nekoliko fresko ometa še pri tleh na zap. steni v sev. zap. kotu.

Velik del naključvanega fresko ometa ohranjen na sev. steni slavoloka. V prezbiteriju je ohranjena slika Križanja na sev. steni, delno figure na oboku.

Pritličje pokriva zastor, pripadajoč plasti Križanja, in na zaključnih stenah okrogli povetilni kirži, preko katerih je slikarija Križanja in bogato ptroniranje na zaključnih stenah.

Okrog in okrog oken svetel rudeč suličast patron. Na pritličju zaključna ornamentika z velikimi trilistnimi viticami (rudečimi)

Isti ornament je na pritličju slavoloka. Ohranjena plast slavoloka je naključvana. Preko je bila slikarija kakor Križanje, ona pa je pripadala plasti v ladji.

Stele, XXIA, 19631-1'

L. Zuni, and Tom

matičar

STUDENEC pri Lu - p.c.sv. Jerneja

1.

C. posvetil škof Hren 1.1614(podatek v lj.škof.arnivu)

Zg.Danica, 1.1885, str. 292.